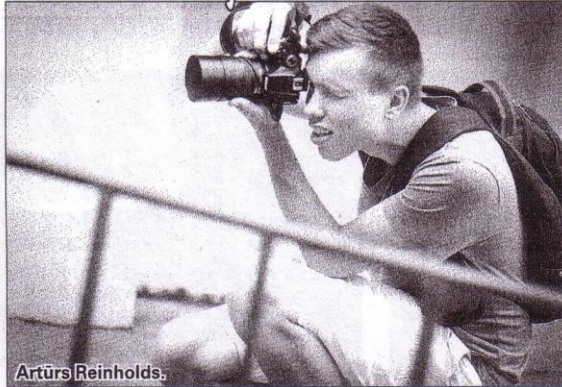

R. pausts

Ar Talsu ainavām kabatā un plašu skatu pasaulē

Artūrs Reinholds.

Artūra Reinholda foto

Anna Kiviča

Artūrs Reinholds ir viens no jauniešiem, kuriem galva par nākotnes profesiju nav jālauza, jo visas pārējās aizrašanās pārliecinoši izkonkurē fotogrāfēšanu un filmēšanu. Cilvēki, kuru dzīves nozīmīgos notikumus ar profesionāla aizrautību iemūžina Artūrs, neslēpj izbrīnu, uzzinot, ka viņu izvēlētais fotogrāfs vēl tikai mācās vidusskolā.

Desmit tūkstoši kadru

«Visu, kam ķeros klāt, daru nopietni un ar azartu,» sarunas sākumā apliecina jaunietis. Un ar fotogrāfēšanu citādāk nemaz nevar — lai tiktu pie nopietnas kameras un ne mazāk nopietnas pieredzes, nepieciešama pacietība un nešaubīga pārliecība, ka rezultāts būs pūļu vērts. «Mācoties mākslas skolā, ļoti interesējos par datoriem — tieši par dzelžiem. Tehnoloģijas apvienojot ar mākslu, nonācu pie foto un video. Pirms trim gadiem piedalījās Talsu Kristīgās skolas rīkotajā nometnē, un viens no amerikāņiem man iedeva savu fotokameru, lai pamēģinu. Tad arī sapratu: jā, tieši tas man ir vajadzīgs! Šķiet, ka fotogrāfija sniedz bezgalīgas iespējas, galvā nemitīgi rāšas idejas,» saka Artūrs, kurš savu fotokameru nopelnījis aptuveni gada laikā. «Kad tiktu pie kameras, fotogrāfēju visu pēc kārtas — ainavas, portretus, paškumus, nakts foto, spēlējos ar gaismām. Kad tas bija izdarīts, gribēju arī pārbaudīt, uz ko kamera spējīga video jomā. Pēc pirmās vasaras biju nofotografējis desmit tūkstošus kadru!» atklāj Artūrs.

Viena no lielākajām pacietības pārbaudēm esot tieši video veidošana. «Pirmais video bija par Talsiem. Tas bija piecas minūtes garš, un to montēju trīs nedēļas. Vajadzēja apgūt datorprogrammas. Tagad videomontāža

ir pats ātrākais, tā aizņem četras līdz piecas stundas. Vairāk laika aizņem sagatavošanās — jāpiemeklē mūzika, jāizšķiro kadri. Kopā sanāk divas pilnas darba dienas. Kāds draugs reiz redzēja, kā montēju pavisam īsu video un klausos vienu audio failu 200 reizi, lai attēls precīzi atbilstu mūzikas ritmam. Viņš teica, ka viņam nebūtu pacietības ko tādu darīt,» pastāsta jaunietis.

Svaru kausos grāmatas un kamera

Šogad Artūrs uzsācis mācības Talsu Valsts ģimnāzijas 12. klasē un plašais aktivitāšu klāsts nedaudz izveidēts. «11. klasē izdarīju normu, nebiju sliktākais skolēns, bet noteikti varēju labāk. No otras puses, nenozēloju laiku, kas veltīts fotogrāfēšanai. Ir prieks par to, kas sasniegts. Domāju, ka tas ir vērtīgāk par nedaudz labāku atzīmi 11. klasē. Protams, arī tagad visu laiku zvina cilvēki un prasa, vai varu kaut ko nofotografēt vai nofilmēt, tāpēc nav nemaz tik viegli sevi ierobežot. Līdz šim četrus gadus darbojos apvienībā «TAS.ES», 12 gadus dejuju tautiskās dejas, bet šogad gan tam vairs nebūs laika. Tā ir gandrīz kā mānija — gribas pārbaudīt savas robežas, to cik daudz var panākt fotomākslā,» atklāj Artūrs, kura laiku šobrīd aizņem tieši dažādi pasūtījumi, kas jau saguļūši diezgan bagātā pieredzē. «Fotografēju kāzas, izlaidumus, nometnes, dzimšanas dienas, kristības, ģimenes fotosesijas, esmu veidojis arī reklāmas foto «Betoli» kreklēm. Piemēram, gatavojot video, rālīja «Kurzeme 2014» filmēšanas komandā. Ir bijusi arī pieredze, filmējot «Ghetto games» pasākumus. Filmēju un fotografēju visu, izņemot bērēs!» smejas jaunais fotogrāfs.

Visi ceļi vājā

Ja profesijas izvēle galvassāpes nesagādā, par nākotnes mācību iestādi gan nevarētu teikt to pašu. Kā ne vienam vien apdāvinātam jaunietim.

nākas atskārst, ka augstākās izglītības iespējas Latvijā var izrādīties par šauru. «Viens no variantiem ir studēt audiovizuālo mediju mākslu Rīgas Starptautiskajā ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā. Vienīgi, tur nav budžeta vietu un ir diezgan augsta studiju maksa. Šogad biju starptautiskā mediju nometnē jauniešiem «Young Media Sharks». Kad parunāju ar lektoriem, viņi teica, ka uz šo augstskolu nav jēgas iet, jo tur daudzi studenti kameru tur rokās pirmo reizi mūžā, tāpēc tagad sāku svārstīties. Iespējams, šo jomu vajadzēs attīstīt Londonā vai Losandželosā. Tur ir augstskolas, kas būtu piemērotas, un, iespējams, būtu pat kāds līdzbraucējs. Arī tur ir augsta studiju maksa, toties studiju kredīts jāatmaksā tikai tad, kad sasniegts pietiekami augsts ienākumu līmenis,» noskaidrojās topošais students.

Kad runām par došanos uz ārzemē seko tik paredzamais jautājums par vēlmi atgriezties, Artūrs nevilcinoties atbild ar pārliecinošu «jā». Arī viņa veidotajos video un fotogrāfijās nereti tiek daudzināti Talsi. «Kopā ar Andri Krūmiņu mēdzam staigāt pa Talsiem un fotografēt cilvēkus. Dažreiz meiteņes palūdz, lai viņas nofotografē, un mēs jau vakarā aizsūtām bildes. Fotoaparāta nav zēl, tā tomēr ir laba prakse. Jaunieši ir atsaucīgi, arī tāpēc, ka daudzus no viņiem pazīstam. Vecāka gadagājuma cilvēki ir aizdomīgāki. Vēl nav izdevies nevienu nobildēt — viņi uzreiz slēpjas aiz avīzes,» novērojis jaunietis.

Artūra lielais nākotnes sapnis ir iekārtot pašam savu foto studiju, taču arī tuvākajā laikā nekas neapstāties. «Pēc jaunā gada gribētu nevis darboties pēc pasūtījuma principa, bet vienkārši dot vaļu radošumam, redzēt, cik daudz varu pats no sevis izspiest,» savos nākotnes plānos ļauj ielūkoties jaunietis. **R. pausts**